

det er udtrykt af en tidligere Indenrigsminister, Arbejdets Resultat, men han køber ikke Arbejdernes personlige Arbejds-kraft, og er derfor ikke Arbejdsgiver i den Forstand, som Loven gaar ud paa. Det er kun for at udtrykke dette klart i Konsekvens af hele Lovforslagets Tanke, at Bestemmelsen er sat, thi der er intet Tilfælde, hvor de to Funktioner løbe ud fra hinanden: Arbejdsleder og Løn-betaler.

Med Hensyn til den Række Forslag, der er stillet til § 4, erkender jeg selvfølgelig, at det ærede Medlem, der har stillet disse Forslag, er mere kyndig paa dette Omraade end jeg, og jeg tror end nogen anden af Flertallets Medlemmer i Udvalget i sin Tid, og jeg betragter ogsaa de fleste af disse Forslag, efter at Nr. 9 er taget tilbage, som rigtige og kan ligesom den højtærede Minister tilraade at vedtage dem. Et af dem blev mig for øvrigt først rigtig klart i Gaar. Naar der staar, at „Mergel- og Brøndgravning“ skal udgaa, forstod jeg det saaledes, at det ærede Medlem kun foreslog det af den Grund, og det vil jeg fastholde, at disse Arbejder gaa ind under det, som han tilføjer under Nr. 7, nemlig „Udgravningsarbejder“, thi jeg vil nødig her have, at Mergelgravning udgaa, eller rettere sagt, jeg vil anse det som forkasteligt. Men idet jeg slaar fast, at det er den ærede Forslagsstillers Mening, at det Arbejde falder ind under Udgravningsarbejder, falder denne Betænk- lighed bort, og det kan saa ogsaa være rigtigt, at „Brøndsætning“ sættes i Stedet for „Brøndgravning“. Jeg troede, at Brøndsætning kunde indbefattes under Brøndgravning, men derom tør jeg ikke udtale mig bestemt.

Derimod maa jeg med Hensyn til Æn- dringsforslag Nr. 5 tage det samme For- behold som den ærede Minister. Jeg kan ikke tilraade dets Vedtagelse under denne Form. Det kan naturligvis ikke komme mig eller Udvalgets Medlemmer an paa, om den Udtryksmaade bliver fastholdt, som Lovforslaget nu indeholder, men Tanken deri er den, at vi kun skulle have det med, som i en anden Lovgivning har Udtrykket: „større Bygningsarbejder“, altsaa saadanne Bygningsarbejder, ved hvilke der er Fare i og for sig, fordi de ere store og omfat- tende, gaa i Højden, men derimod bør det, hvorved der ikke er nogen særlig Fare, ikke komme med. Det er en Fejl ved den ærede Forslagsstillers Forslag, at dette er kommet med. Om man nu vil hindre dette ved, at man, ved Siden af Kirker, Damp-

skorstene — hvorved man udelukker de Ovne, som det ærede Medlem talte om i Gaar — med Hensyn til Huse udtrykker det paa den Maade, at man sætter „1 Etage og Tagkvist“ eller udtrykker det paa anden Maade, kommer det ikke an paa. Der er kun Spørgsmaal om at finde et Udtryk herfor, naar man ikke vil lade sig nøje med at kalde det „større Bygningsarbejder“. Der maa et Udtryk for dette, at der er en Begrænsning til saadanne Bygningsfore- tagender, som medføre særlig Fare. Jeg har faaet oversat, hvad den ny engelske Lovgivning har om dette Forhold. Den har akkurat den samme Tanke, nemlig at det kun er i Højden gaaende Bygningsar- bejder, som medføre særlig Fare, der skulle tages med. Den har lagt Vægt paa noget andet end Etage og Tagkvist; den udtryk- ker det saaledes: „Arbejder vedrørende en Bygning, der er mere end tredive Fod høj“ — det er altsaa rent Maal — „for saa vidt samme er under Opførelse eller Reparation med Benyttelse af Stillads“ o. s. v. Det er de to Momenter, der læg- ges Vægt paa: om Bygningen har den an- givne Højde, og om der benyttes Stillads. Jeg anser ikke dette sidste for heldigt, thi Stillads er højest ønskeligt i alle Tilfælde, og man kunde til en vis Grad betragte det som afskrækkende fra at bruge Stillads, naar man knyttede denne Byrde dertil. Vil man imidlertid finde det heldigt, er der ikke noget i Vejen fra min Side; men Tanken bør fastholdes og er efter min Mening nødvendig at fastholde, naar vi ikke ville komme uden for Lovforslagets Ramme og medtage alle Smaahaandvær- kere, som beskæftige sig med Bygnings- foretagender. Det kan imidlertid ikke være Meningen og ligger ogsaa uden for Lov- forslagets Tanke, som jo overhovedet kun tager Haandværket med paa dette ene Punkt, hvor det er virkelig farligt. Jeg kan altsaa ikke tilraade Ændringsforslaget i denne Skikkelse, men anmoder Tinget om at fastholde Lovforslaget i saa Hæn- seende i dets tidligere Skikkelse. I øvrigt er jeg gerne villig til inden tredje Behand- ling at overveje med det ærede Medlem, om man mulig kunde finde et andet Ud- tryk for Tanken end det, som nu staar der.

Dernæst vil jeg om de Forslag, der ere stillede til § 5 under Nr. 10 og 12—16, ganske slutte mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister bemærkede om disse. Det lod jo til, at det ærede Medlem lagde særlig Vægt paa disse Forslag, som han betragtede for de vigtigste. Da jeg i Be- tragtning af den hele Holdning; det ærede